

XVII. YÜZYILDA YAYIMLANMIŞ BİR TÜRK ATASÖZLERİ VE VECİZELERİ DERLEMESİ

VЛАДИМИР ДРИМБА

I. Aşağıda yayımlayacağımız atasözleri ve vecizeler Timoteo Agnelli'ye ait *Proverbii utili, e virtuosi In Lingua Araba, Persiana, e Turca gran parte in versi, Con la loro ispiegazione in lingua Latina & Italiana; Et alcuni Vocaboli di dette Lingue. Raccolti da TIMOTEO AGNELLINI il minimo frà i Vescovi della Mesopotamia.* In Padova, Nella Stamperia del Seminario, M. DC. LXXXVIII başlıklı küçük bir broşürde (in - 12°, [2] + 56 + 24 s.) bulunmaktadır¹. Avrupa'da Türk atasözlerine ait en eski derlemelerden biri olan Agnelli'nin bu broşürünün basımına kadar ilgi çekici yönlerinden birisi arka kapağının olmasıdır. İkincisi ise sayfa numaralanmasının Arap yazısında görüldüğü gibi olması, yani broşürün sonundan başına doğru olmasıdır.

Bu broşür, Türk atasözleri ve vecizelerinin yanında (bunlar 22–33 sayfalar arasında bulunmaktadır) aynı cinsten Arapça ve Farsça metinleri de kapsamaktadır. Broşürün hem Türkçe hem de Arapça ve Farsça metinlerinin baskılara gelince; biraz yukarıda kaydettiğimiz özellikten ileri gelen ilgi çekici bir başka tarafı daha vardır. Türk atasözleri ve vecizeleri iki sütun halinde, çift sayfalarda ilk önce Arap, sonra Latin alfabesiyle, çift olmayan sayfalarda ise hep iki sütun halinde, İtalyanca ve Latince tercümleri ile yayımlanmıştır.

Yazık ki Timoteo Agnelli'nin kişiliği hakkında bir bilgimiz yok. Bu broşürde bulunan metinler Angellini'nin kendisi tarafından derlenen metinler mi, yoksa bu metinler buna benzer başka bir kitaptan aktarılan metinler mi, doğrusu buna dair de herhangi bir bilgi edinemedik. Türk atasözlerinden oluşan sütunun başlığı Arapça olduğuna göre Agnelli'nin bu konuda bir Arap müellifinin eserinden yararlandığına işaret olabilir.

Biraz aşağıda görüleceği gibi Agnelli'nin yayınladığı bazı atasözlerinin bugünkü atasözlerine tam veya kısmî yakınlık ve benzerlikleri göze çarpar. Elimizden geldiği kadar bu atasözlerinin bugünkü karşılıklarını

¹ Bunu Venedik'teki Biblioteca Nazionale Marciana'da bulduk (sira numarası : Miscell. T. 3890); ilk defa bu eser üzerine Pertev Naili Boratav (*Philologiae Turcicae Fundamenta*'da, II. cilt, Wiesbaden, 1964, s. 74) dikkati çekmiştir.

göstermeğe çalışıksa da² Agnellini'nin yayımladığı malzemenin paremiyologlar tarafından incelenmesi gerekiğine inandığımızdan bu makalemizde yalnız bunların dil özellikleriyle ilgili bazı tesbitlerimizi bildirmekle yetindik. Bu malzemenin neşrine gelince, Arap alfabesiyle yazılmış olan Türkçe metni transliterasyon ile, Agnellini'nin Latin alfabesiyle kaydettiği Türkçe metni ve aynı zamanda İtalyanca ve Latince tercümleri ise diplomatik transkripsiyon ile yazmaktayız³. Agnellini'nin Latin alfabetesine dayanan çevriyazısından sonra italik harflerle ve köşeli parantez içinde biz kendimiz uyguladığımız fonetik çevriyayı veriyoruz.

2. Agnellini'nin eserinin oldukça nadir bir özelliği Türkçe metinlerin (Arapça ve Farsça metinlerin de) hem Arap hem de Latin alfabesiyle yazılmış olmasıdır. Bu ise çoğu defa Latin alfabesiyle yazılmış olan metinlerdeki şüpheli yahut alıshılmamış yazı şekillerini değerlendirmemize imkân vermiştir.

Türk metninin Latin çevriyazısında müellif genellikle İtalyan imlâsını kullanmış fakat Türkçenin bazı fonetik özelliklerini ifade etmek için başka yazı imkânlarından da yararlanmıştır.

2. 1. Ünlülerin yazılışı :

1. *a* ve *ä* (= açık *e*), *o* ve *ö*, *u* ve *ü* ünlü çiftleri sırasıyla “a”, “o” ve “u” ile verilmiştir. Örnekler : “atlas” (= atlas 18)⁴, “fana” (= fäna 1), “damurdan” (= dämürdän 1), “baganmadugun” (= bagänmadüğün 2), “olur” (= olur 18), “boiuq” (= böyük 17) vb.

2. Çevriyazısı yapılmış başka metinlerde (“Transkriptionstexte”de) de görüldüğü gibi incelemekte olduğumuz bu metinlerde de *ä* değerinde olan “a” harfinin yanı sıra aynı fonemin kapalı *e* varyantını ifade etmektedir; T'deki “e” harfinin A'daki⁵ karşılığı ya bir *ye* veya bir *teşdit* veya ikisi birdendir. Örnekler : “eda” (= edä 27), “etma” (= etmä 17), “eu” (= ev 11), “eii” (= eyi 1), “gehannamdan betar” (= cehännämädän betär 25), “iemaga na demagh” (= yemägä nä demäk 16), “jer” (= yer 12), “veran” (= verän) ve “verur” (= verür) (10) vb.

3. *i* ünlüsünü ifade etmek için kâh “i” (bu harf ayrıca *i*'yi belirtmek için kullanılır), kâh “e”, kâh ikisi birden aynı kelimedede kullanılmaktadır. Örnekler : “alisc” (= alış 17), “dechi” (= dahı 11), “arasenda” (= ara-

² Maalesef yalnız Ömer Asım Aksoy'un *Türk Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*. I. Atasözleri Sözlüğü (Ankara, 1971) çalışmasına bakabilmek fırsatı oldu (kısaltması : Aksoy).

³ Broşürde italik harflerle basılan İtalyanca tercümesini dik harflerle yayımlıyoruz. Gotik *s* harfini *s* ile veriyoruz. Metinleri numaralama işi bize aittir.

⁴ Rakamlar atasözü ve vecizelerin sıra numarasını göstermektedir.

⁵ *T*, Latin alfabesiyle transkripsiyon edilmiş Türkçe metni, *A* ise Arap alfabesiyle yazılmış Türkçe metni belirtmek için kullanılmaktadır.

sında 19), “cekar” (= *çikar* 19), “kelig” (= *kılıc* 1), “eslanmisen” (= *ıslanmışın* 22) vb.

4. Sayısı oldukça kabarık olan ince sıra kelimelerde “e” çağdaş yazı Türk dilindeki *i* ünlüsünün yerini tutmaktadır :

a) Bazı Türk menşeli kelimelerin eklerinde “e” harfli “Kıpçakça *i*” ünlüsünü, yani geniş ve bazen de hafifçe artdamaksızı *i*yi temsil etmektedir ki, bunu neşrimizde *i* ile yazmaktayız; çok defa Türk asılı olmayan bir kimse tarafından bir *i*ya benzetilerek idrak edilen bu ünlüyü, biraz yukarıda da gösterdiğimiz üzere, Agnellini hep “e” ile belirtiyor. Örnekler : “discen” (= *dişin* 19), “gosen” (= *gözin* 6), “iqi sen” (= *ikisin* 11), “jereden” (= *yerindä* 12), “kamalena” (= *kämälänä* 36), “kimsanen” (= *kimsänin* 36), “nafseni” (= *näfsini* 31) vb.;

b) Arapça ve Farsçadan girmiş kelimelerde “e” harfli iki şekilde yorumlanabilir : ya biraz yukarıda belirttiğimiz *i*'yi,veyâ Farsçadan girmiş kelimelerin Farsça telâffuzunda olduğu gibi kapalı bir *e*'yi ifade eder; biz ise ikinci yoruma katılıyoruz⁶. Örnekler : “aalem” (= ‘ālem 9), “ascecara” (= ‘āsekārā 8), “cameldur” (= *kāmeldür* 30), “dacheldür” (= cāheldür 34), “egera” (= *ecrā* 28), “geahel” (= *cāhel* 9, 25), “gehanda” (= *cehānda* 29), “vageb” (= *vāceb* 37), “zenhar” (= *zenhār* 36).

5. Arapça ve Farsçadan girmiş kelimelerdeki uzun ünlüler Agnellini tarafından hususî bir surette gösterilmemiği gibi az sayıda bâzı istinâlar hariç bunlar bugünkü Türk yazımında da kaydedilmektedirler. Bunların normal uzunlukta birer ünlü olarak telâffuz edilmeleri imkânı mevcutsa da A metnini göz önünde bulundurarak uyguladığımız çeviri yazida bu uzunluğu yeniden kaydettik (önceki paragrafta birkaç örnek vermiştık).

Üç kelime bunun dışında kalıyor : “aadati” (= ‘ādāti 23), “aalem” (= ‘ālem 9) ve “aalmada” (= ‘ālämdä 24). Bize öyle geliyor ki ikiz “aa” harfi burada bir *ā*'yı ifade etmek için değil de daha çok bu kelimelerde *ā*'nın önünde bir *ayn*'ın bulunduğuunu belirtmek için kullanılmaktadır.

2. 2. Ünsüzlerin yazılışı :

1. Diş - dudaksi *v* bazen “v”, bazen de “u” ile yazılmaktadır : “var” (= *var* 22), “eu” (= *ev* 11).

2. Öndamaklı ünsüzler :

a) İnce *k*, “c”, “ch”, “k” ve “q” ile yazılmaktadır : “candi” (= *kändi* 12), “napachi” (= *nāpāki* 22), “kisci” (= *kişi* 23), “iqi” (= *iki* 10, 19, 24);

⁶ Birçok *e* telâffuzlu örnekler için Redhouse Yeni Türkçe - İngilizce Sözlük'e bk. : *âgeft* ~ *âgift*, *behişt* ~ *bihışt*, *bedest* ~ *bidest*, *bezazet* ~ *bizazet*, *cehan* ~ *cihan*, *cehaz* ~ *cihaz*, *ecnas* ~ *cins*'in çokluğu, *Enacil* - *İncil*'in çokluğu, *velâdet* ~ *vilâdet*, *zelzâl* ~ *zilzâl* vb.

b) ince *g*, “*g*” ve “*gh*” ile yazılmaktadır : “*baganmadugun*” (= *bägän-mädüğün* 2), “*ghiran*” (= *girän* 19);

c) *y*, “*i*” ve “*j*” ile yazılmaktadır : “*eii*” (= *eyi* 1), “*jarar*” (= *yarar* 2); bazen bu iki harf aynı kelimedede görülmektedir : “*aileja*” (= *äyleyä* 3). Bazı hallerde “*i*”, *iy* ve *yi*, *yi* ses gruplarını ifade etmektedir : “*kiscia*” (= *kişiyä* 23), “*dariai*” (= *däryäyi* 26).

3. Artdamaksı ünsüzler :

a) *k*, “*c*”, “*k*” ve “*q*” ile yazılmaktadır : “*calur*” (= *kalur*), “*karpuz*” (= *karpüz* 7), “*konaq*” (= *konak* 11);

b) *ğ*, “*g*” ve “*gh*” ile yazılmaktadır : “*jagmurdan*” (= *yağmurdan* 22), “*japraklı*” (= *yapraklı* 18);

c) *h*, “*ch*” ile yazılmaktadır : “*chosc*” (= *hos* 20, 23), “*dachi*” (= *dahi* 11).

4. Patlayıcı - hisırtılı ünsüzler :

a) *ç*, “*c*” ve “*ç*” ile yazılmaktadır : “*cekar*” (= *çikar* 19), “*ic*” (= *iç* 21), “*agarçı*” (= *ägarçi* 4);

b) *c*, “*g*” ve “*ge*” ile yazılmaktadır : “*gehanda*” (= *cehändä* 29), “*kelig*” (= *kılıç* 1), “*egera*” (= *ecrā* 28), “*geahel*” (= *cāhel* 9), “*geumlaja*” (= *cümläyä* 14).

5. Hisırtılı ş ünsüzü genellikle “*sc*” ile yazılmaktadır : “*acscam*” (= *ak-şam* 38), “*discen*” (= *dişin* 19); bazı hallerde ş, “*sce*” veya “*sci*” ile yazılmaktadır : “*alisc verisce*” (= *alış veriş* 17), “*tasce*” (2) ve “*tasci*” (12) (*taş*).

6. İslıklı ünsüzler :

a) hem *s* hem de ş Latin veya gotik “*s*” ile, ş bir kelimedede “*ss*” ile yazılmaktadır : “*arasenda*” (= *arasında* 6), “*sandan*” (= *sändän* 17), “*saber*” (= *şabır* 18), “*ssohbatti*” (= *şohbati* 25);

b) *z*, “*z*” ve Latin veya gotik “*s*” ile yazılmaktadır : “*dutulmaz*” (= *dutulmaz* 7), “*karpuz*” (= *karpüz* 7), “*ghisli*” (= *gizli* 8), “*jumaslar*” (= *yumazlar* 13).

7. *h* ve *h* girtlak ünsüzleri “*h*” ile (bazen “*hh*” ile) yazılmaktadır : “*geahel*” (= *cāhel* 25), “*gunah*” (= *günäh* 5), “*ssohbatti*” (= *şohbati* 25), “*Haqa*” (= *Hakka* 25), “*hhasud*” (= *ħasūd* 36).

8. İkiz ünsüzler genellikle oldukları gibi ifade ediliyorlarsa da bazı hallerde tek bir harfle de yazıldıkları görülür : “*carra*” (= *kärrä* 10), “*gehan-nam*” (= *cehännäm* 25), “*issidageak*” (= *ıssıdacak* 3), fakat “*Hhaqa*” (= *Hakka* 25), “*kuvat*” (= *kuvvät* 14).

3. Fonetik özellikler.

3. 1. Ünlüler :

1. T'deki *ä* (= geniş *e*) ile A'da daha çok *i* ile yazılan kapalı *e* arasında yapılan ayırım için biraz yukarıda, 2. 1., 2'ye bk.

2. A'daki bir *i* ünlüsünün karşılığı olan bazı eklerde *i* için biraz yukarıda, 2. 1., 4., *a'*ya bk.

3. Farsça ve Arapçadan girmiş bazı kelimelerde A'daki *i*'nin T'de Farsça *e* telâffuzu için biraz yukarıda, 2. 1., 4., *b'*ye bk.

4. Farsça telâffuz “*baddoa*” (= *bäddö-ä* 5)’beddua’ ve “*col*” (= *kol* 36) ‘kül, tüm, bütün’ kelimelerinde de mevcuttur.

5. Düz - yuvarlak ünlü uyumu :

a) Yuvarlak ünlülerin düz ünlülerin yerine kullanılması : *dämür* 1, *kändü* 31 (ama *kändi* de 23 A, T, *kändi* 12 T ~ *kendü* 12 A), *bägänmädüğün* 2 (A'da : *begenmedigiñ*), *bilürüm* 3, *kalur* 4, *verür* 10, *ağirdur* 12, *cäheldür* 29, *günähdur* 5, *yegdür* 9, *dävlätlü* 27;

b) Düz ünlülerin yuvarlak ünlülerin yerine kullanılması : *gözin* 6, *kurd oğlu* 4, *olduğu* 38, *toğuşından* 3.

6. Gerileyici benzeşme : *görünür* 23 ‘görünür’, *kuruğ* 6 ‘koruk’, *üzin* (< *özün*) 27 ‘kendisini’, *yuhsul* 29 ‘yoksul’.

7. Gerileyici benzeşmezlik : *böyük* 17 ‘büyük’ ve *böylesä* 4 ‘büyüse’.

8. Dudaksillaşma : *kübriyā* 33 ‘kibriya’.

9. Arkaik vokalism : *ev sâhabı* – A'da : *ev şâhibi* 11.

3. 2. Ünsüzler :

1. Sedalı ve sedasız ünsüzler :

a) A ve T'deki kelimelerin sonlarındaki sedalı ünsüzler : *kılıc* 1, *kurd* 4;

b) *t-* yerine *d-* (A ve T'de) : *dutulmaz* 7; eklerde : *ocakda* 36, *dostdan* 8, 9, *günähdur* 5, *yokdur* 24. İstisna : *dökti* 32 (A'da : *dökdi*);

c) *d-* yerine *t-* : *tuşman* 8, 9 (A, T) ‘düşman’; T'de : *toğuşından* 3 ve *tüt* 18 — A'da : *doğuşından* ve *düt*;

ç) T'de : *kîsi* 37 ~ *gişi* 30 (A'da iki defasında da *شى* yazılmaktadır).

c) *d-* yerine *t-* : *tuşman* 8, 9 (A, T) ‘düşman’; T'de : *toğuşından* 3 ve

2. Kelime sonundaki sedasız ünsüzün hemen sonraki kelimeden başındaki sedalı bir ünsüzün etkisi altından sedalilaşması : *a-yag-bir* (A'da : *ayağ bir*) 15, *ärlüg-mi* (A'da : *erlik mi*) 35, *ayılıg-gibi* (A'da : *eyilik gibi*) 24, *bäddö-ä etmäg-günähdur* (A'da : *beddu-ä etmek günähdur*) 5.

3. Damak - burun *n* ünsüzü şu zamirlerde muhafaza edilmekte ve bir çok çeşit yazılmaktadır : *aña* ("anga") 37, *baña* ("bagha") 28 ve *buña* ("buga") 35; A'da : بوكا و اکا ve بوكا

Bazı eklerde A'daki *n*'in T'de karşılığı *n*'dir : *basıldın* (A : *basıldıñ*) 3, *bögänmädüğün* (A : *begenmedigiñ*) 2, *dişin* (A : *dişiñ*) 19, *ıslanmışın* (A : *ıslanmışıñ*) 22, *kimsänin* (A : *kimseniñ*) 36, *şarabin* (A : *şarabıñ*) 21 vb.

4. *k*'nın *h*'ya geçmesi A'da *aħsam* (T : *akşam* 37), A ve T'de *yuħsul* (T) ~ *yohsul* (A) 29 kelimelerinde görülür.

5. *rl > 11* benzeşmesi şu iki halde rastlanır : *basallar* (A'da yanlış بصرلر yazılmış) 15 'basarlar' ve *yuyallar* (A'da : يويالر) 13 'yurlar' (*yumak* fiilinin *yuymak* varyantı için *Tarama Sözlüğü*'ne bk.).

4. Gramer özellikleri :

1. A ve T'deki 3. şahıs iyelik ekli isimlerin yükleme hali bazen çağdaş yazı dilindekinden farksızdır : *vakt namazını* ve *kändü näfsini* 31; bazen ise -*n* ekinin yardımıyla oluşmaktadır : *ikisin sävmäz* 11, *dökti kanın* 32, iç *şarabin katrasın* 21.

2. Yalnız bir durumda cümlede nesne olan 2. şahıs iyelik ekli bir ad yükleme hali ekini taşıyacağı yerde şekilce halindedir : *gözün* (A'da : *gözüñ*) *kırp* 6.

3. Yüklenin pekiştirme kiplığını ifade eden şu iki tamlama kaydolmağa değer : *bâtildur olur* 33, *dâheldür olur* 34.

4. Farsça ad tamlaması bazen T'de hatasız yazılmaktadır : "nari gehannamdan" (= *nār-i cehānnāmdān*) 25, "rahi ascqenda" (= *rah-i 'āş-ķinda*) 28; bazen de tamlama bağlantısını kuran *i* ünlüsü ihmäl edilmektedir : "ab lutfen" (= *āb-i lutfin* 26), "ahcam abadaten" (= *ahkām-i 'ibādātīn* 2), "savab scahid" (= *savāb-i şāhid* 37)?

*

s. 22-23 'AMTAL ğayyida wa - mufida bi - l - lisan⁸ at-turkiyy.
PROVERBII Nella Parafrase in versi della Lingua Turchesca.

PROVERBII Utili, e Virtuosi de i Versi Turcheschi, in Italiano.

PROVERBIA Utilia, & erudita Carmine ligata Turcicè, Idiomate Latino.

⁷ Bu makaleyi Türkçeye tercüme etmiş olan meslektaşımız Haciemin Bavbek'e bu vesileyle de teşekkürlerimizi sunarız.

⁸ بـلسان yanlış yazılmıştır.

- [1] Éyi (*veya* iyi) kılıç fena demürden olmaz.
 Eii Kelig fena damurdan olmaz.
 [*Eyi kılıc fäna dämürdän olmaz*]
 Una buona spada non si puo far di cattivo acciaro.
 Ex malo ere⁹ bonus ensis non potest conflari.
- [2] Begenmedigiñ taş baş yarar.
 Baganmadugun tasce basce jarar.
 [*Bağınmadığın taş baş yarar*]
 La pietra, che poco stimi, quella la testa.
 Lapis, quem vili pendis, rumpit caput¹⁰.
- [3] Beni ıssıdacak güneşi¹¹ doğusından bilürüm.
 Bani issidageak gunasci toguscendan bilurum.
 [*Bəni ıssıdacak günüşi toğusından bilürüm*].
 Il Sole, che mi deve riscaldare, lo conosco dallo spuntare.
 Solem, qui me debet calefacere, cognosco ab ortu.
- [4] Kurd oğlu kurd ıkalur egerçi adamlarla büyüse.
 Kurdogli kurd calur agarçı adamlarla bojusa.
 [*Kurd oğlu kurd ıkalur ağarcı adamlarla böyüsə*]
 Il Figlio d'un Orso¹², resta sempre Orso, benche sia allevato frà gl'huomini.
 Ursi¹² filius, etiamsi inter homines nutriatur, Ursus tamen semper erit.
- [5] Ölülere bed du'ā etmek (*veya* itmek) günahdur.
 Olulara baddoa etmagh gunahdur.
 [*Ölülärä bäddö'ā etmäg—günahdur*])
 Non maledite i morti¹³.
 Ne mortuis maledicas¹³.
- [6] Körler arasında gözüñ kırp.
 Corlar arasenda gosen kerp.
 [*Körlär arasında gözün kırp*]
 Frà li ciechi fatte¹⁴ ancor voi il cieco¹⁵.
 Inter caecos fac te etiam caecum¹⁵.

⁹ ere : *aere* yerine yanlış yazılmıştır.¹⁰ Bk. Aksoy, s. 367, No. 1933 : *Ummadığın taş baş yarar*.¹¹ كورتىشى yanlış yazılmıştır.¹² İtalyanca ve Latince tercümleri ('ayı') yanlışır.¹³ İtalyanca ve Latince tercümleri takribîdir.¹⁴ fate yerine yanlış basılmıştır.¹⁵ İtalyanca ve Latince tercümleri oldukça serbesttir.

- [7] Bir elde iki karpuz dutulmaz.
 Bir alda iqi karpuz dutulmaz.
 [Bir äldä iki karpuz dutulmaz]
 In una mano non possono pigliarsi due cocomeri.
 Manus una non potest duo capere cucomera¹⁶.
- s. 24-25 [8] Aşikâre tuşman yègdür¹⁷ gizli dôstdan.
 Ascecara tusceman jeqdur¹⁸ ghisli dostdan.
 [Aşekârû tuşman yegdür gizli dostdan]
 L'inimico palase è meglio dell'inimico¹⁹ nascosto.
 Minus nocet apertus, quàm occultus hostis¹⁹.
- [9] Câhil dostdan 'âlim tuşman yegdür.
 Geahel dustdan²⁰ aalem tusceman jegduri.
 [Câhel dostdan 'âlem tuşman yegdür]²¹.
 L'inimico dotte è meglio d'un amico ignorante.
 Melior est doctus inimicus, quàm amicus ignorans.
- [10] Tèz vêren (*veya tiz viren*) iki kerre vèrür (*veya virür*).
 Tes veran iqi carra verur.
 [Tez verän iki kärrä verür].
 Chi dà presto, due volte dà.
 Bis dat, qui cito dat.
- [11] Konak konaklı sevmez, ev²² sâhibi ikisin²³ dahi sevmez.
 Konaq konaqi saumaz eu sahibi iqi sen²⁴ dachi saumez.
 [Konak konaklı sävmäz, ev sâhabı²⁵ ikisiñ dahi sävmez]²⁶.
 Il Forestiero²⁷ non ama il Forestiere²⁸, et il Patronne non
 ama ne l'uno, ne l'altro.
- Advenam advena²⁸ non amat, Dominus autem domus
 neutrum amat.

¹⁶ Bk. Aksoy, s. 268, No. 1204 : *Iki karpuz bir koltuğa siğmaz*.

¹⁷ يكىر yazılmıştır (= yigdür? *Tarama Sözlüğü*'ne bk.).

¹⁸ "Jegduri" yerine yanlış basılmıştır.

¹⁹ Ital. *inimico* ve Lat. *hostis* ('düşman') yanlıştır.— Bk. Aksoy, s. 121, No. 147 : *Akullı düşman, akılsız dosttan hayırlıdır*.

²⁰ Baskı hatasıdır (No. 8'e bk.).

²¹ Bkz. Aksoy, s. 182, No 595 : *Cahilin dostluğunundan, âlimin düşmanlığı yeğdür*.

²² آيو yanlış yazılmıştır.

²³ اىكىرى سكى yanlış yazılmıştır.

²⁴ "igisen" yerine yanlış basılmıştır.

²⁵ Bk. Redhouse (1921), s. 1152 : *şâhab*.

²⁶ Bk. Aksoy, s. 319, No. 1599 : *Misafir misafiri istemez (sevmez), ev sahibi ikisini de*.

²⁷ *Forestiero* yerine yanlış basılmıştır.

²⁸ Ital. *forestiero* ve Lat. *advena* 'yabancı' demeötür.

- [12] Her taş kendü yerinde (*veya* yerinde) ağırdur.
 Her tasci candi jerenda agherdur.
 [*Här taş kändi yerindä ağırdur*] ²⁹
 Ogni pietra nel suo luoco è pesante.
 Quilibet lapis in loco suo habet pondus.
- [13] Kanı kan ile yumazlar, kanı su ile yuyallar ³⁰.
 Kani Kanila jumaslar kani suila juillar ³¹.
 [*Kanı kan ilä yumazlar, kani su ilä yuyallar*] ³².
 Il sangue non si lava con il sangue, mà con l'acqua.
 Sanguis non lavatur sanguine, lavatur sanguis aqua.
- [14] Cümleye muhālefet ³³ kuvvet ḥatādandur.
 Geumlaja muchalefat kuvat chatadandur.
 [*Cümläyä muhālefät kuvvät hatādandur*]
 L'esser contrario à tutti è peccato ³⁴.
 Omnibus esse contrarium nimia confidentia de seipso ³⁴.
- [15] Ey ³⁵ dīvāne, ey ³⁵ dīvāne, / Ayağ bir bir başarlar (*veya* başallar) ³⁶ merdivāne ³⁷.
 Ei divana ei divana ajagh bir bir basallar mardivana.
 [*Ey dīvānä, ey dīvānä, / ayağ—bir bir vasallar* ³⁸ *märdivānä*]
 O pazzo, ò pazzo, à grado, à grado, si sagliono le scale.
 Heus stulte, stulte, gradatim ascenduntur scalae.
- [16] Yemege (*veya* yimege) ne démek (*veya* dimek)?
 Iemaga na demagh.
 [*Yemägä nä demäk?*]
 Quando v'è che mangiare, non dimandiate ³⁹ licenza ⁴⁰.
 Cum quid est, qoud edas, licentiam ne petas ⁴⁰.

²⁹ Bk. Aksoy, s. 359, No. 1877 : *Taş düştüğü yerde ağırdır*; No. 1880 : *Taş yerinde ağırdır*.

³⁰ يويارلار < *yuyarlar* (daha aşağı da, No. 15'e bk. : *basallar*); *yumak* eyleminin *yuymak* varyantı için *Tarama Sözlüğü*'ne bk.

³¹ “Juallar” (= *yuyallar*, önceki nota bk.) veya belki de “jullar” (= *yollar* < *yurlar*) yerine yanlış basılmıştır.

³² Bk. Aksoy, s. 282, No. 1311 : *Kanı kanla yumazlar, kani su ile yurlar*.

³³ مخالفت yanlış yazılmıştır.

³⁴ İtalyanca ve Latince tercümleri takribidir.

³⁵ آی yanlış yazılmıştır.

³⁶ بصرلر yanlış yazılmıştır. (bk. T'de : *basallar*).

³⁷ مردیوانه yazılmıştır; bk. Redhouse (1921), s. 1809 : *merdiwān*; *Derleme Sözlüğü*'nde : *mardivan* (IX, s. 3128), *merdiman* (s. 3166) vb.

³⁸ basallar < *basallar* (bk. daha yukarıda, No. 13 : *yuyallar*).

³⁹ dimandate yerine yanlış basılmıştır.

⁴⁰ İtalyanca ve Latince tercümleri çok serbesttir.

- s. 26-27 [17] Senden büyük adamla alış veriş (veya – virus) etme.
 Sandan boiuq adamla alisc verisce etma.
 [Sändän böyük adamla alışveriş etmä] ⁴¹.
 Con maggiori di voi non trafficate.
 Negotia cum te majoribus ne habeas.
- [18] Şabır ile koruk helvā olur, düt yaprağı atlas.
 Saber ila kuruk ⁴² halua olur tut japraghi atlas.
 [Sabır ilä kuruk ⁴² hälva olur, tut yaprağı atlas] ⁴³.
 Con la pazienza l'agresta si fà dolce ⁴⁴, e di foglie di Moro
 si fà raso.
 Patientia omphacium fit dulce ⁴⁴, & folium Mori fit rasum.
- [19] İki dişin arasında giren mürdär çıkar.
 Iqi discen arasenda ghiran murdar cekar.
 [İki dişin arasında girän murdar çıkar]
 Chi entra frà due dente ⁴⁵ esce guastato ⁴⁶.
 Qui intra dentes ingreditur corrosus ⁴⁶ exit.
- [20] Asta ⁴⁷ yürü ⁴⁸, hoş yürü ⁴⁸.
 Asta jeri ⁴⁹ chosc jeri ⁴⁹.
 [Asta yürü (veya yörü), hoş yürü (veya yörü)]
 Andate pian piano, & andarete sano.
 Pedetentim, & feliciter.
- [21] İç şarabıñ katrasın ⁵⁰, ur ġamıñ kantarına.
 İc scaraben katrasen ur gamen kantarena.
 [İç şarabıñ katrasın, ur ġamın kantarına].
 Bevete una gocciola di vino, e cacciat ecento libre di melan-
 conia.
 Guttam vini bibe, & centum melancholiae libras pelle.

⁴¹ Bk. Aksoy, s. 211, No. 804 : Dost (akraba) ile ye, iç alışveriş etme.

⁴² Koruk için baskı hatası da olabilir.

⁴³ Bk. Aksoy, s. 340, No. 1727 : Sabırla koruk helva olur, dut yaprağı atlas.

⁴⁴ Helva kelimesinin İtalyanca ve Latince tercümleri çok tahminidir.

⁴⁵ denti yerine yanlış basılmıştır.

⁴⁶ Ital. *guastato* ('bozuk, yıkık') ve Lat. *corrosus* ('aşınmış') *murdar* kelimesinin kendi asıl anlamından çok uzaktırlar.

⁴⁷ اَسْتَا yanlış yazılmıştır; bk. *Derleme Sözlüğü*, I, s. 347 : asta 'yavaş' (< Fars. آست).

⁴⁸ يُورى yerine يورى yazılmıştır.

⁴⁹ "juri" (= *yürü* < *yürü*) veya mihtemel "jori" (= *yörü*) yerine yanlış basılmıştır (*yörü* – şekli için bk. *Derleme Sözlüğü*).

⁵⁰ فَطَرْشَن yanlış yazılmıştır.

- [22] İslanmışının nāpāki⁵¹ var yağmurdan.
 Eslanmisen napachi var jagmurdan.
 [İslanmışın nāpāki var yağmurdan]⁵².
 Chi è bagnato non ha paura di pioggia⁵³.
 Madefactus non timet pluviam⁵³.
- [23] Her kişiye kendi ‘ādeti hoş görünür.
 Har kiscia kendi aadati chose gurunur.
 [Här kişiyä kändi ‘ādäti hoş gürünür (veya görünür?)⁵⁴]⁵⁵.
 Ad ogn’uno il suo costume par buono.
 Suus cuique mos videtur bonus.
- [24] Yoķdur iki ‘ālemde éyilük (veya iyilik)⁵⁶ gibi sermâye.
 Jokdur iqi aalmada⁵⁷ ailugh^{57a} ghibi sarmaja.
 [Yokdur iki ‘älämdä eyilüg gibi särmäyä].
 In tutto il mondo⁵⁸ non v’è capitale maggiore del far bene.
 Rectis operibus major nulla est in toto orba⁵⁸ possesio.
- s. 28-29 [25] Hakkâ ki⁵⁹ câhil şohbeti⁶⁰ nâr-i cehennemden beter.
 Hhaqa ki geahel ssohbati nari gehannamdan betar.
 [Hakkâ ki câhel sohbâti nâr-i cehânnâmdân betär].
 La conversation d’un huomo ignorante è fuoco peggior di
 quel dell’Inferno.
 Indocti hominis consuetudo, ignis Inferorum igne pejor est.
- [26] Yumasa āb-ı lutfuñ cărmi, cărmüñ cărmüni⁶¹, yâ Rab, yâ
 ol bî-ħad u bî - pâyân olan deryâyi neylersin⁶²?
 Jumasa ab lutsen germi germani germani jarab⁶³.
 Ja olbi had ibi pajan olan dariai nailersen.

⁵¹ باباکی yanlış yazılmıştır.

⁵² Bk. Aksoy, s. 265, No. 1187 : *İslanmışın yağmurdan korkusu (pervasi) olmaz*.

⁵³ İtalyan ve Latin tercümeleri nāpāki kelimesinin ‘pislilik, kirlilik, anlamını değil de da-ha çok bunun önceki notta adı geçen varyantının anlamını karşılamaktadır.

⁵⁴ “gorunur” yerine baskı hatası da olabilir (bk. biraz yukarıda da, not 34).

⁵⁵ Bk. Aksoy, s. 259, No. 1145 : *Herkes kendi aklını beğenir*.

⁵⁶ يلک yazılmıştır (= eyilik?).

⁵⁷ “alamda” yerine yanlış basılmıştır.

^{57a} “eylugh” (= eyilüg) yerine yanlış basılmıştır.

⁵⁸ İki ‘ālemde tabiri İtalyanca ve Latince çok serbest tercüme edilmiştir.

⁵⁹ Hakkâ ki İtalyanca ve Latinceye tercümeleri eksiktir.

⁶⁰ صحبي yanlış yazılmıştır.

⁶¹ جرمي جرمنi yazılımıştır; T’deki cerm şekli için Redhouse sözlüğüne bk.

⁶² نظر شن yanlış yazılmıştır.

⁶³ Bu cümplenin hizasında İtalyanca ve Latince tercümeleri sütunlarında (s. 29) yanlışlıkla sıraları değiştirilerek 27. numaralı vecizenin tercümeleri basılmıştır.

[*Yumasa āb-i lutfin cermi, cermīn cermīni, yā Rab, yā ol
bī - had u bī - pāyān olan dāryāyi näylersin?*]

Se l'acqua della tua pietà, e misericordia non lava le colpe, e peccati de peccatori, F mio Dio,

A che serve quell'infinito, ed immenso Oceano della tua pietà [?] ⁶⁴.

Si tuae pietatis, ac misercordiae aqua culpas, & peccatorum scelera non abstergis, Deus mi,

Cui rei inservit infinitum illud, ac immensum tuae pictatis mare [?] ⁶⁴.

[27] Devletlü o kim 'ayıbdan özin ⁶⁵ éde (veya ide) pāk.

Daulatlú oqim aibdan uzen ⁶⁶ ede paq.

[*Dävlätli o kim 'ayıbdan üzin (veya özin) edä pāk*].

Quello è ricco, che da vitii è mondo ⁶⁷.

Ille verè dives, qui scelerum purus est ⁶⁷.

[28] Yā Rab, rah-i 'aşkıñda beni şeydā kil,

Ahkām-ı 'ibādetiñ baña icrā kil.

Jarab rahi ascqenda bani sceida kel.

Ahhcam abadaten ⁶⁸ bagha egera kel.

[*Yā Rab, rah-i 'aşkında bəni şeydā kil,*

Ahkām-ı 'ibādetiñ (veya ebādetiñ) baña ecrā kill.

O' mio Dio dirizzami nelle vie del tuo amore, et insegnami il modo di servirti ⁶⁹.

Dirige me Deus mi in tui amoris vias, & edoce me modum,
quo tibi serviam ⁶⁹.

[29] Cehle benzer cihānda fakır olmaz : katı yoħsul cihānda cāhildür.

Gehla bansar gehanda faqer olmaz. Qati juchsul ⁷⁰ gehanda geaheldur.

⁶⁴ İtalyanca ve Latince tercümleri yanlışlıkla 26. numaralı vecizenin ikinci kısmı ve 27. numaralı vecizenin tam doğrusuna basılmıştır.

⁶⁵ اوزن (= özün mü, özin mi?) belki özünü veya özünü için yazılmıştır.

⁶⁶ "uzen" = üzin (< özin, ö ünlüsünün daralması ile) veya "ozen" (= özin) yerine baskı hatası olabilir.

⁶⁷ İtalyanca ve Latince tercümleri yanlışlıkla 25. numaralı vecizenin tercümlerinden sonra basılmıştır (biraz yukarıda, 63 ve 64. notlara bak.).

⁶⁸ "Ahhcam ibadetten (veya ebadaten)" yerine yanlış basılmıştır.

⁶⁹ İkinci dizenin İtalyanca ve Latince tercümleri takribidir.

⁷⁰ "jochsul" yerine baskı hatası da olabilir (biraz yukarıdaki 42., 54. ve 66. notlara da bk.).

[*Cehlä bänzär cehända fakır olmaz : katı yuhsul (veya yohsul) cehända cäheldür*]

Non si trova simile povertà nel mondo all'ignoranza : il più povero in questo mondo è l'ignorante.

Nulla est in terrarum orbe paupartas ignorantiae similis.
In hac vita omnium pauperrimus indoctus est.

- [30] Mäl ile nākisi ġani sanma : ol kişidür ġani ki kāmildür.
Malela naqesi gani sanma. Ol ghisci dur gkani⁷¹ chi cameldür.

[*Mäl ilä (veya ila) nākisi ġani sanma : ol gişidür ġani ki kāmeli*]
dür].

Un huomo ignorante per le richezze, non lo stimate ricco : quegli è ricco, il quale è perfetto.

Indoctum hominem non ider divitem judicetis, quod divitiis abundet : ille verè dives est, qui perfectus.

- s. 30-31 [31] Her ki vakıt namazıni eyleye terk kendü nefini kendü kātildür.

Har chi vaqt namaseni aileja tarq. Candu nafseni candu katelldur.

[*Här ki vakt namazıni äleye türk kändü näfsini kändü käteldür*]

Chiunque lascia l'hore delle sue orazioni, occide se stesso.

Quicunque orandi tempus inane praeterire finit, seipsum perimit.

- [32] Dökdi kanın bigayri sikkin şol kişi kim şalāvati mühmeldür.

Doqtı kanın bagair⁷² siqqin. Sceol qisci qim salvati⁷³ muhmaldur.

[*Dökti kanın bigayri sikkin şol kişi kim salāvati mühmäldür*]

Ammazza se stesso senza coltello quell'huomo, il quale tralascia le sue orazioni.

Se ipsum sine cultro occidit homo ille, qui non orat.

⁷¹ "ghani" yerine yanlış basılmıştır.

⁷² "bigairi" yerine yanlış basılmıştır.

⁷³ "salavati" yerine yanlış basılmıştır.

- [33] Kibriyā Hakkıñ ridäsídur : el uzadan fuzūl bātıldur olur.
 Cubriia haken radasidur⁷⁴. Al uzadan fuzul bateldur olur.
 [Kübriyā Hakkın redäsídur : äl uzadan fuzūl bātıldur olur]
 La Gloria è il Vestimento di Dio : ! quegli è vano, che vuole
 di quella svestirlo.
- Gloria Indumentum Dei est : Et ille inanis est, qui illa
 eum exuere vult.
- [34] Kimde ki zerre deñlü kibir olsa, anı şanma bahiște dā-
 hildür olur.
 Qimda chi zarra dangluchibre⁷⁵ olsa. Ani sanma behiseta
 dacheldur olur⁷⁶.
 [Kimdä ki zärrä dänlü kibir (veya kibir) olsa, anı sanma
 däheldür olur]
 Quello, nel quale è un'atomo etiandio di Vanagloria mai
 puo entrare in Paradiso.
 In quo vel minima jactantiae pars est, ille Paradisum
 ingredi non potest.
- [35] Buña erlik mi dersin, ey muḥannet⁷⁷,
 Baṣıldñ nefse nefs iken mü‘ennet⁷⁸?
 Buga arlugh mi dersan⁷⁹ ei muhannet⁸⁰ baselden nafsa
 nafs ican muant⁸⁰.
 [Buña ärlüğ—mi dersin (veya dersin), ey muḥannäs, Baṣıldın
 näfsä näfs ikän, ey mü‘ännäs?]
 Questa potete chiamarla azione d'huomo vrile, o poltrone,
 Mentre sete sottomesso da un'anima, che è di genere fe-
 minino [?].
 Hoc, ignave, viro dignum opus vocaveris,
 Dum ab anima subjeceris, quae est generis foeminini [?].

⁷⁴ “redasdídur” (< Fars., ارداد) yerine yanlış basılmıştır.

⁷⁵ “— chibir” (= *kibir*) veya “— chiber” (= *kibır*) yerine bir baskı hatası olmalı.

⁷⁶ Bu sıranın karşısında, İtalyanca ve Latince sütunlarında (s. 31) 35. numaralı vecizenin birinci cümlesinin tercümesi verilmiştir.

⁷⁷ حنث yanlışlıkla حنث yazılmıştır.

⁷⁸ مؤنث yanlışlıkla مؤنث yazılmıştır.

⁷⁹ “dersin” veya “dersen” (= *dersin*) yerine yanlış basılmıştır.

⁸⁰ “Muhannat” ve “muant” biraz yukarıda, 77. ve 78. notlarda kaydettiğimiz yanlış imlâlarının çeviri yazızları oldukları muhtemeldir.

s. 33-34 [36] Kimseňiň kül (*veya küll*)⁸¹ kemäline⁸² ve mälina hased etme, hasûd olub, zinhär :

Hasenätini yer hased, kişiniň, nitekim ocańda hîme nâr.
Kimsanen col kamalena vamalena hhasd⁸³ etma hhasud
olma zenhar hhasanati jer hhar kiscinek⁸⁴ neta kim
ogeaqda haima⁸⁵ nar.

[*Kimsänin kol*⁸⁶ kämälïnä vä mälina hasäd etmä, hasûd olma, zenhär :

Hasänätini yer hasäd, kişin n, netäkim oca da h m  n r]

Guardati bene di non essere invidioso, e non invidiar⁸⁷.
alcuno, o per la di lui perfettione, o per le sue richezze.
Si consumano l'operationi buone dell'invidioso, come
consuma il fuoco il legno.

Optim  caveas, ne invidus sis, neque alicui invideas, aut
illius perfectionis causa, aut copia divitiarum. Ea
consumuntur invidi recta facta ratione, qua ignis
lignum comburit.

[37] İki kişi arasında kim zahmete girüb eylese  sl h,
V c b olur a a tav b-i  sh id,  unkim ol vere bir fes da
fell h.

Iqi qisci arasında harqim. Zahmata ghirub ailasa islah.
Vageb olur anga savab seahid cunchim⁸⁸ ol vera fa-
sada filah⁸⁹.

[*İki kişi arasında h r k m zahm t  gir b  yl s   sl h,
V c b olur a a sav b-i  sh id,  unkim ol ver  bir f s da
fell h]*

Chi piglia pena, e tr  huomeni pace guadagna il merito
d'un Martire, mentre quello sar  la causa di giustar
le cose, che fanno nascere disturbi.

⁸¹ کل ‘t m, b t n’ i n کل yazılmışt r.

⁸² کال yanlış yazılmışt r.

⁸³ “hhasad” yerine yanlh  basılmışt r.

⁸⁴ “hhasanati jer kiscinek” fikrası “hhasanatini jer hhasad kiscinen” yerine yanlış ba-
silmiştir.

⁸⁵ “hima” (< Fars. هم ‘odun’) yerine yanlh  basılmışt r.

⁸⁶ *Kol* < Fars. کل ‘hep; bütün’.

⁸⁷ *invidiar* yerine yanlh  basılmışt r.

⁸⁸ “ciunchim” veya “çunchim” yerine yanlh  basılmışt r.

⁸⁹ A’d ا  لاح yerine yanlh  فله yazılmış, T’de “felah” yerine yanlh  basılmışt r.

Qui curam suscipit, ut pacem ponat inter duos homines Martyris praemium meretur; per eum enim componentur res, quae producunt perturbationes.

- [38] Derviše her aḥsam olduğu yer sarāydur.
 Darviscea har acscam oldughi jer saraidur.
 [Därvişä här akşam olduğu yer saraydur]
 Quello è il Plazzo del Religioso, nel quale la sera si trova.
 Religiosi viri domus illa est, in qua vesperè diversatur⁹⁰.

⁹⁰ Latince tercümesi oldukça serbesttir.

PROVERBI

PROVERBI

ARABI, PERSIANI, E TURCHI.
Ogn'uno nel suo Carattere particolare,
con la sua Frase,

E poi in
LATINO, ET ITALIANO.

UTILI, ED UTILUOSI

IN LINGUA

ARABA, PERSIANA, E TURCA,
CARA PER ARTE IN VERSI,
Con la loro spiegazione in Lingua Latina,
& Italiana;

E alcuni Vocaboli di due Lingue.

Raccolti da Tiberio Acquarini il trivulzio
fra i Vocaboli della Mecopora nia

مثال حيله

يمان

العروي، فالرسى التركى

اللطىء—سى رالدالىل—سى

2120

IN PADOVA,
Nella Stamperia del Seminario.

M.DC.LXXXVIII.
CON LICENZA DELL'ABBRIO.

PROVERBIA PROVERBI

Utile, è virtuoso di i-
ntrigata Trinità,
Idemate Latino.

Ex malo ere bonus can-
ti non potest confari .

Lapis, quem vili pendis,
timpic caput .

Solem, qui me debet ca-
lare, cognoscere ab ore-
tu.

Un filius, etiam si in-
ter homines minoratur ,
Ursum tamen semper cit .

Ne mortuis maledic i mori .

Fili li diehi fate ancor
in il ciccio .

Manus una non potest
duo capre cucinare .

K. K.

PROVERBI

Nella Parafase in
arfi della Lingua
Turchesca .

Era buona spada non si
può far di cuo' vo' acciaro .

Bagnatadegua,
tafce bafce janar .

Banifidagek Gu-
nafci togulcendan
bilurum .

Kurdogli kurd ca-
lur agarci adamalar-
la bojusa .

Oltular battalo et-
magh gunahdur ,

Collar arastanadai-
golen kerp .

Bir alda içi kar-
puz dutulmaz .

PRO.

أمثال

پارافا

لرجه

لرجه

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم

ترکیم